

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

Egy olimpia tanulságai

PARIS

Ville candidate
Jeux Olympiques de 2024

1046.hu

BALSZEMMEL

THÜRMER GYULA

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

Egy olimpia tanulságai

Nem tudom, Önök hogy vannak velem, de számomra vannak dolgok, amelyekben gyermekkorom óta hiszek. Sohasem kételkedtem például abban, hogy az olimpia jó dolog. Edzés előtt a Margitszigeten a Sportuszoda falain mindig elolvastam a magyar úszósporthoz tartozó olimpikonjainak neveit. Az olimpia, egy nemes versengés hősei üzentek a múltból. Ússzál, fiam, egyszer talán méltó lehetsz hozzánk!

Nem, nem lettem olimpiai bajnok, de a hitem megmaradt. Hiszem, hogy akármilyen is a világ általában, mindig is voltak és lesznek is tisztességes, becsületes, jó dolgok. Eszmék, események, ügyek, amelyeket meg kell őriznünk. Miért? Nos, talán azért, mert emberek vagyunk és szeretnénk azok is maradni.

Ne gondolják, hogy naiv vagyok! Egy percig sem gondoltam, hogy a párizsi olimpia mindenben a nemes hagyományok megtestesítője lesz. Végül is 2024-et írunk, és az olimpia sem különbözhet sokban attól a valóságtól, amelyben élünk.

A tőkés világ válságban van, és ennek látjuk millió nyomát a mostani olimpián is. Amerika és az EU háborút kezdtek Ukrajnában. Ha háború van, a hadiipar hozza a milliárdokat, és talán túl lehet élni a válságot. Ezért viszont áldozni kell, bármit, még az olimpiát is.

A Nemzetközi Olimpiai Bizottság fogta magát és kizárta az olimpiából az orosz és belarusz sportolókat. Ez tisztességtelen a sportolókkal szemben, akiket megfosztottak a lehetőségtől, hogy sokéves kínkeserves munkájukra az olimpiai győzelemmel feltegyék a koronát. De kárt okoztak a világnak is, hiszen pont Párizs adott volna lehetőséget arra, hogy a nagyhatalmak vezetői találkozzanak és beszéljenek a békéről.

Párizs nem a békét, nem a világ országainak köznevelését segítette, hanem ellenkezőleg, tovább növelte a szétszakadást. Az oroszok Szentpéterváron és Moszkvában mintegy hetven ország részvétel megfogják rendezni a Barátság Világjátékokat, és azon sem kell majd csodálkozni, ha egy szép napon a BRICS-országok rendezik meg a saját olimpiájukat. A világ nem csak politikai és gazdasági tömbökre esik szét, hanem két világ lesz a sportban is.

A párizsi olimpia tovább növelte a világ szellemi és erkölcsi szétszakadását is. Aki látta az olimpia megnyitóját, tudhatja, hogy itt már nem az a kérdés, hogy tetszett-e vagy nem tetszett a műsor. Ízlések és pofonok valóban lehetnek különbözőek, és erről lehet vitatkozni.

Aki szervezte a megnyitót, nem különböző világnézetek, eltérő kultúrák párhuzamát akarta megmutatni. A szervezők más

akartak szemléltetni: a liberális világ, az LMBTQ, a woke totális, mindent megsemmisítő győzelmét minden más kultúra, vallás, hit, hagyomány felett.

Magyarországon mindenki láthatta, hogy milyen olimpia készül Párizsban, de a többség igyekezett nem venni róla tudomást. Az orosz és a belarusz sportolók kizárásáról a magyar külgazdasági és külügyminiszter mondott ugyan Szentpéterváron egy enyhe ejnye-bejnyét, de azt is rosszul mondta. Az olimpiák politikai bojkottját, tisztelt miniszter úr, nem a szocialista országok kezdték, amikor 1984-ben nem mentek el Los Angelesbe. A bojkottot a nyugati világ kezdte, amikor 1980-ban nem mentek el Moszkvába.

Az olimpia megnyitójára elment a köztársaság elnöke, a honvédelmi miniszter, a budapesti főpolgármester és még ki tudja, ki mindenki és a legnagyobb lelki nyugalommal fotózkodtak az olimpia szervezőivel és házigazdáival. Mondhatni persze, hogy mindez a sportolók kedvéért, meg a magyar békepolitika jegyében történt, de akárhogyan is legyen, mi magunk is hitelesítjük a Párizs által többszörösen is bemutatott szétváló világot. Szerencsére legalább a magyar miniszterelnök nem volt ott.

Az orosz és a belarusz sportolók példátlan kizárása nem nagyon foglalkoztatta a magyar közvéleményt. Pedig illene tudni, hogy az, amit a nyugat ma megtesz Oroszország és Belarusz ellen, holnap megteheti Magyarország ellen is. Sőt, már ma is megteszi. Igaz, nem a magyar sportolókat zárják ki, de az EU politikai és média ösztözet indított Magyarország ellen.

Nem lehet úgy küzdeni a saját szuverenitásunkért, nem lehet úgy elvárni a magyar politika tiszteletben tartását, hogy közben nem törődünk más országok és népek hasonló jogával.

A magyar média ingerszintjét talán csak Hámori Luca küzdelme érte el. Hámori Luca a női ökölvívók 66 kilós súlycsoportjában küzdött a legjobb négy közé kerülésért. Az ellenfele egy algériai volt, akit ugyan már genetikailag férfinek nyilvánítottak, de Párizsban mégis indulhatott a nők között.

Ahogy szokott lenni, jöttek a nyilatkozatok pro és kontra. De nem vettük észre a lényegét. A lényeg pedig az, hogy Párizsban egy olyan világot akarnak velünk elfogadtatni, amit a többségünk nem érez magáénak. Egy világot, amely fura módon pont azzal válik embertelenné, hogy az embert, mint egyént helyezi a középpontba.

Ne adjuk fel! Merjünk szembe úszni az árral! Győzhet a tisztesség, a becsület, a jó, de ehhez le kell váltani a pénzt, a tőke világot! Tegyük meg!

Amerika az olimpiai szellem ellensége

A párizsi olimpia a politika, pontosabban az Amerika által ösztönzött politika áldozata – állítja a kínai Global Times. Kezdvé azzal, hogy az orosz és belarusz sportolókat kizárták az olimpiából, a megnyitó ünnepség durva politikai és erkölcsi üzenetein át, egészen addig, hogy egy lényegében férfi boksizókat engednek szerepelni a női bokszólok között, mindez az amerikai politika megnyilvánulása. A politikát a sportolók és az olimpiai mozgalom szenvedni el.

A nyugat nem akar érdemi tárgyalásokat

A következő, második nemzetközi ukrajnai békekonferenciát a „Globális Dél” egyik országában fogják megtartani, hogy kifejezze a „világ egységét” az orosz invázióval szemben – jelentette ki Andrij Jermak, az ukrán elnöki hivatal vezetője. Peszkov, a Kreml szóvivője közölte: semmilyen béketárgyalás előkészítése sem folyik. A nyugat „tárgyalást akar a tárgyalás” kedvéért. Oroszország csak a realitások, egymás biztonsági érdekeinek tiszteletben tartása alapján kész tárgyalni.

A csodafegyver sem segít

Ukrajnába megérkeztek az első F-16-os vadászgépek, amelyeket Zelenszkij hisztérikusan követelt a nyugattól. A hírek szerint az év folyamán Ukrajna egy repülőszázadnyi erővel, azaz 20 repülővel fog rendelkezni az F-16-osokból. A gép azonban nem csodafegyver. Megfelelő szakértelem és légvédelmi támogatás nélkül nem lehet őket hatékonyan használni. Legfeljebb lélektani hatása lesz, ha az orosz újoncok megijednek tőlük. De miért ijednének meg?

Politikai gyilkosság

Mihail Bogdanov orosz külügyminiszter-helyettes politikai gyilkosságnak nevezte Ismail Haniyeh meggyilkolását. Az izraeli katonai vezetés elismerte, hogy a Hamász politikai vezetőjével ők végeztek. Történelmi tapasztalat: a második világháborúban a nagyhatalmak nem követtek el merényleteket egymás vezetői ellen, pedig elvben lett volna rá lehetőség. Tudták, hogy ez nem oldaná meg a fő kérdéseket.

A nép fizeti meg Zelenszkij háborúját

A háború minden napja több mint 120 millió euróba kerül Ukrajnának – közölte Szerhij Marcsenko ukrán pénzügyminiszter. Az idei éves költségvetésből pedig még nagyjából 11 milliárd euró hiányzik a kiadások fedezéséhez, amelynek nagy részét adóemeléssel kívánják előteremteni. A háború több mint két évvel ezelőtti kezdete óta Ukrajna költségvetésének közel felét külföldi hitelekkel és támogatásokkal finanszírozza. A kormány nemrégiben terjesztette be a jövedelemadó mellett fizetendő, 2014-ben bevezetett védelmi illeték 1,5 százalékról 5 százalékra emeléséről szóló törvénytervezetet. Emellett 15, illetve 30 százalékos védelmi illetékekkel tervezik sújtani a gépkocsi- és ékszervásárlásokat is. (<https://karpatalja.ma>)

Átlagbért a minisztereknek!

Sok-e 6,5 millió forintos fizetés Orbán Viktornak? Sok-e 3,5 millió havonta a minisztereknek? Az átlagbér ma bruttó 652 ezer forint, vagyis a miniszterek átlagban ötször többet, a miniszterelnök tízszer többet keres. Az állam vezetőinek munkája nyilván más, de egy politikus mutasson példát! A politikus legyen a nép szolgája! Ha az átlagbérből kellene megélnie mindegyiknek, jobban értenék az emberek problémáit. Átlagbért a minisztereknek!

A magyar tőke is enni akar a háborús tortából

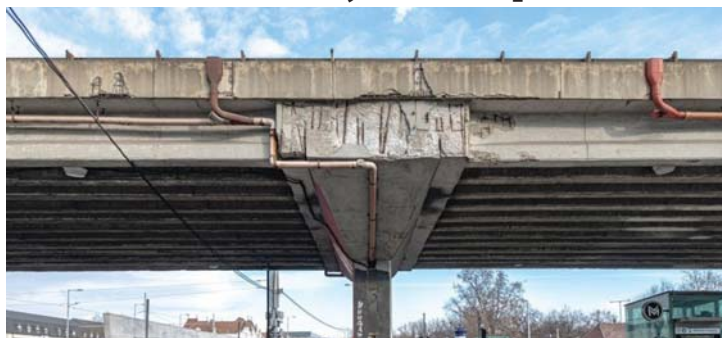
Háború nélkül nincs profit! Ezt tudja a magyar kormány is. Az Orbán-kormány a honvédelemre hivatkozva milliárdokat önt a hadiiparba, ezzel hozzájárulva a német tőke, a Rheinmetall háborús profitjához. A haza védelmére hivatkozva a magyar tőke és a magyar politika közvetve-közvetlenül a háború folytatását segíti.

Magyar szakszervezet az amerikai óriás ellen

Első fokon a VDSZ nyerte a Mylan amerikai gyógyszergyártó elleni munkaügyi pert, amelyet azért indított, mert a Mylan-nál nem engedték a szakszervezet működését a cég területén. Az amerikai vállalat magyar vezetése nemcsak a VDSZ szervezeti egységet kérdőjelezte meg, de a megválasztott tisztségviselők érdekképviselési jogosultságát is. Az elsőfokú ítélet mások számára is példaértékű lehet – írta honlapján a VDSZ.

Mi lesz veled, Budapest?

Az ősszel hivatalba lépő fővárosi önkormányzat működésképtelenné válhat, mivel Karácsony Gergely főpolgármesternek nincs többsége. A kérdés, hogy mellé áll-e valamelyik párt, és ha igen, melyik párt teszi ezt meg. A közgyűlésben a Fidesz-KDNP-nek és a Tisza Pártnak 10-10 képviselője van. Karácsony elsőként Magyar Péterrel tárgyalt. Kiderül, hogy az új budapesti elitnek mi a fontos, a pártérdekek vagy Budapest.

A magyarnak a rohadt gyümölcs is jó?

Ausztriában és Magyarországon nagyjából ugyanazok a szupermarketek működnek, de a különbség égbekiáltó. Az osztrák boltokban két óránként ellenőrzik a gyümölcsök frissességét és lecserélik a rothlásnak indult gyümölcsöket. Magyarországon nem törődnek azzal, hogy a polcokon rohad a gyümölcs. A magyarnak a rohadt gyümölcs is jó?

Elég az ukránok pofátlanságából!

Munkáspárti fiatalok tiltakoztak az ukrán nagykövetség előtt az ellen, hogy az ukrán kormány leállította az orosz Lukoil olaj szállításait Magyarország és Szlovákia felé. Urbin György, a Munkáspárt Pest vármegei elnöke emlékeztetett arra, hogy az ukránok már tavaly elárasztották Magyarországot kétes minőségű agrártermékeikkel. Most tudatosan veszélyeztetik Magyarország és Szlovákia energiaellátását. Eközben elvárják, hogy Magyarország támogassa az esztelen háborújukat.

Szerezzük vissza Füzesabonyt!

Eger után Füzesabonyt célozta meg a Munkáspárt egri fiataljainak csapata Villango Máté vezetésével. A több mint hétezer lakosú Heves vármegei városban valaha erős munkáspárti szervezet működött. Itt az ideje, hogy az emberek újra tudjanak a Munkáspárt létezéséről! Előre fiatalok!

Simon Bolívarra emlékeztünk

Simón Bolívar, Dél-Amerika Felszabadítója 241.-ik születésnapja emlékére rendezett fogadást a Venezuelai Bolivári Köztársaság Nagykövetsége, a Magyar Nemzeti Bankkal együttműködésben, Budán, az ikonikus-eklektikus-szecessziós stílusú Magyar Királyi Postapalota teraszán. Simón Bolívar emlékéért Venezuela rendkívüli és meghatalmazott nagykövete, José Ramón Rivero González úr idézte fel. A Munkáspárt nevében jelen volt Benyovszky Gábor, az Országos Elnökség tagja.

Kuba nincs egyedül

2021 januárjában, még Trump elnöksége idején az Egyesült Államok Kubát „a terrorizmust támogató országnak” nyilvánította, és újabb korlátozásokat vezetett be Kuba ellen. Az elmúlt hetekben újabb nemzetközi aláírásgyűjtő akció indult azzal a követeléssel, hogy Kubát vegyék le erről a listáról. A Magyar Munkáspárt nevében Thürmer Gyula elnök hivatalosan aláírta a petíciót. Lehetőség van arra, hogy egyének is támogassák az alábbi internetes oldalon: <https://forms.gle/yax6rQSoS1RgqQ3x6>

Kína folytatja az Egy Övezet, Egy Út kezdeményezést, és elmélyíti együttműködését más országokkal

A KÍNAI EL POPOLA CÍNIO ESZPERANTÓ NYELVEN INTERJÚT KÖZÖLT THÜRMER GYULÁVAL, A MAGYAR MUNKÁSPÁRT ELNÖKÉVEL. AZ INTERJÚ KÉSZÍTŐI: PIETRO FIOCCHI, CHEN JIKAJ GAO SHUYUAN. AZ INTERJÚT TÖBB MÁS LAP IS ÁTVETTE. AZ ALÁBBIKBAN MEGISMERKEDHETNEK AZ INTERJÚ MAGYAR VÁLTOZATÁVAL.

A Kínai Kommunista Párt (KKP) 20. Kongresszusán választott Központi Bizottságának nemrégiben lezárt harmadik plenáris ülése a reformok további elmélyítésére összpontosított a kínai modernizáció előmozdítása érdekében. Mit gondol, milyen hatással lesz ez az ülés a kínai gazdaságra? Lesz további lehetőség Kína és Magyarország gazdasági együttműködésére?

A KKP 20. Központi Bizottságának harmadik plenáris ülésére nagyon nehéz helyzetben került sor. Meg kellett válaszolnia néhány alapvető kérdést. Helyes-e a KKP Nemzeti Kongresszusa által elfogadott politika a megváltozott nemzetközi körülmények között? Képes-e Kína fenntartani stabilitását és gazdasági fejlődését? Mit kell tennie a KKP-nek, hogy megőrizze vezető szerepét a kínai társadalomban?

A KKP 20. Központi Bizottságának harmadik plenáris ülése pozitív választ adott ezekre a kérdésekre.

A KB jóváhagyta a Hszi Csin-ping elvtárs vezette Politikai Bizottság jelentését, és kijelentette, hogy Kína komoly eredményeket ért el az elmúlt években, és ezek az eredmények stabil alapot teremtenek Kína gazdasági és társadalmi fejlődésének folytatásához, ugyanakkor a belső stabilitás fenntartásához és a KKP vezető szerepének fenntartásához a modernizációban és általában a szocialista építésben.

Ugyanakkor hangsúlyozták, hogy Kínának folytatnia kell az átfogó reformokat. Úgy döntöttek, hogy 2035-re Kína minden tekintetben befejezi a magas színvonalú szocialista piacgazdaság építését, tovább javítja a kínai sajátosságú szocializmus rendszerét, korszerűsíti Kína politikai rendszerét és kormányzási képességét, és alapvetően megvalósítja a szocialista modernizációt.

Ez a fő döntés a kínai gazdaság és a kínai társadalom további fejlődésének erős politikai hátterét jelenti.

A KKP KB megerősítette Kína békeszerető külpolitikáját. Történelmi jelentőségű, hogy Kína továbbra is szilárdan elkötelezett a béke független külpolitikájának folytatása mellett, és elkötelezett a közös jövővel rendelkező emberi közösség előmozdítása mellett.

Kifejezte Kína készségét az Egy Övezet, Egy út nagy projekt folytatására és a más országokkal való együttműködés elmélyítésére. A kínai modernizáció mélyreható reformjáról és átfogó előmozdításáról szóló döntés megeremti a hatékony magyar-kínai együttműködés anyagi alapját.

Hogyan értékeli a kínai modernizációt, és mit gondol, milyen hatással van ez a modernizáció a világ többi részére?

A kínai modernizáció történelmileg új jelenség. Nem a magántőke érdekeit szolgálja, hanem az egész társadalom jólétét. Nem elszigetelt kérdésekre vonatkozik, hanem a nagyszabású projektek komplex elemzését és megvalósítását mutatja be.

Nagyon optimista vagyok. Kína nemcsak Kína nemzeti fejlődéséről beszél, hanem jövőjét összekapcsolja a világ más részeinek jólétével. A KKP KB döntése, hogy folytatja a globális fejlesztési kezdeményezést, a globális biztonsági kezdeményezést és a globális civilizációs kezdeményezést, széles lehetőségeket kínál a világ más részein is.

A külügyek munkájához kapcsolódó tervezett intézményi reformok pozitív hatással lehetnek a gazdasági együttműködésre és általában a globális kormányzási rendszerre.

A Hszi Csin-ping: Kína kormányzásáról című könyv negyedik kötetében Hszi Csin-ping kínai elnök azt javasolta, hogy Kína nyitott ajtók politikája ösztönözze a világgazdaságot. Kína továbbra is magas szintű nyitottságot fog megvalósítani, és megkönynyíti a szabadkereskedelmet a világ többi részével: hogyan befolyásolja ez a politika a világgazdaságot?

A nemzetközi szinten különböző szereplők vannak. Az Egyesült Államok és nyugat-európai szövetségesei egy amerikai vezetésű világot szeretnének fenntartani. Az Egyesült Államok és az EU aláássa a Kína és az EU közötti gazdasági együttműködést. A NATO egy világméretű koalíciót akar létrehozni. Japán, Dél-Korea, Ausztrália és Új-Zéland vezetőit meghívták a washingtoni NATO-csúcstalálkozóra.

Ennek a nyugati politikának az eredményeként a világ két részre osztható: az Egyesült Államok barátaira és ellenségeire. Most láthatjuk, hogy a világ két része egyre inkább elszigetelődik egymástól.

Nyilvánvaló, hogy ez az USA-EU politika sértheti a különböző országok érdekeit, és nagyobb konfrontációhoz vezethet. A legtöbb ország ellenzi. A magyar kormány a blokkok nélküli világért küzd, és hangsúlyozta a konnektivitás alapvető fontosságát.

Kína hangsúlyozta, hogy nincs geopolitikai konfliktus vagy alapvető érdekellentét Kína és az EU között. A Kína-EU kapcsolatok stratégiai jelentőségűek és globális befolyással bírnak. Az emberiség képes túlélni a jelenlegi veszélyes helyzetet, a két fél képes fenntartani a folyamatos és határozott fejlődést és közösen válaszolni a globális kihívásokra.

Kína azon döntése, hogy folytatja a nyitott ajtók politikáját, politikai bátorítást és új gazdasági impulzusokat adhat a kétirányú nyitás előmozdításához, a nemzetközi koordináció megerősítéséhez, valamint a világbékéhez, stabilitásához, fejlődéséhez és jólétéhez való hozzájáruláshoz.

Magyarország, mint az EU soros elnöke, pozitív szerepet kíván játszani a Kína-EU kapcsolatok szilárd és stabil fejlődésének előmozdításában, valamint a megfelelő interakciók megvalósításában.

Vesztes vagy, HVG!

„Egy politikai mozgalmat soha nem az oly hangosan hirdetett célkitűzései alapján kell megítélni – törekedjék bármilyen őszintén is e célok megvalósítására –, hanem csakis a cél szolgálatába állított eszközei szerint. Ha egy mozgalom rossz eszközöket választ, ezzel csak azt bizonyítja, hogy vezetői elveszítették az eredeti eszmék meggyőző erejébe vetett hitüket” – írja Werner Heisenberg *A rész és az egész* című önéletrajzi kötetében (*Történelmi és politikai leckék* című fejezet).

A HVG sokszor ír a történelem egy-egy eseményéről, vezéralakjáról, valamely méltatlanul feledésbe merült mellékszereplőjéről – gyakran pusztán látókörszélesítő, gyakran az események korábbi megítélését megintgató szándékkal. Csak nézem, ahogy hűséges olvasói egyik napról a másikra történészekként ítéleznek a múlt eseményeiről, szembehelyezkedve mindenki más régi ismereteken alapuló elképzeléseivel. Aztán megpillantom a HVG aktuális cikkét, és máris mindent értek.

Igazából sosem szerettem, amikor valaki abban tetszeleg, mi mindent vél tudni a világ eseményeiről, egy olyan korból, amikor még nem is élt, egy olyan országról, amelyben sosem járt. Na és főleg... olyan elvekről, amelyeken soha nem gondolkodott. Ha túlságosan elvakult véleménnyel találkozom, meg szoktam jegyezni, hogy majd akkor szólj, ha jártál ott, majd akkor szólj, ha az ellenvéleményt is meghallgattad és érted is, és magad választottál a két igazság közül. És ha előre felkészülsz rá, hogy én esetleg a másik igazságot vallom, és mi ketten nem fogjuk tudni eldönteni, melyikünknek van igazga. Szóval, ha idáig eljutottál, majd akkor szólj.

Nos, a HVG elérkezett a feltűnően rossz eszközökhöz. Orbán Viktor békemissziója valahogy kiverte a biztosítékot liberális körökben. Hogy jön ahhoz a magyar miniszterelnök, hogy zsinórban végigjárja a háború politikai szereplőit, és a velük lezajlott beszélgetésekből levont következtetéseit a nagyközönség elé tárja? Hiszen a világ elmúlt és jelenlegi és jövőbeni eseményeiről való tájékoztatás és véleményformálás a mi monopóliumunk!

Ezúttal **Riba István** tesz kísérletet az irányítás visszavételére a HVG 2024. 07. 18-i száma *Világbéketábor* című írásával. A cikk részben történelmi, de párhuzamot von Orbán Viktor békemissziójával (nem biztos, hogy ez a legjobb szó rá, de nevezzük most már így, a liberális körökben kötelező idézőjelek nélkül). A történelmi példa nem szólhat másról, mint a békemozgalmakról, de ha Orbánt akarjuk lejárni, akkor természetesen a szocialista békemozgalmakat kell sürgősen átértékelni az olvasókkal.

A szerző abból indul ki, hogy az ember eredetileg, genetikailag háborúskodó fajta, tehát ha békevágya keletkezik, az csakis valamilyen hátsó szándéktól vezérelve, netán szigorú parancsra történhet. Aki békét hirdet, az „az emberiség egyik legnemesebb vágyát iparkodik kihasználni”, idézi Máraitól. Sietve hozzátéve, hogy ez persze csak a keleti békemozgalmakra vonatkozik. (A liberálisok pedig az emberiség egyik legaljasabb vágyát iparkodnak kihasználni, az uralkodását. Ezt most csak megjegyzem...)

Nagy fába vágja a fejszét, mert egyetlen cikkben az egész szocialista békemozgalom lejárni nem lesz könnyű, nagyokat kell hazudni, jól bevált rémképeket kell használni, és a cikk csattanójában fröcsögni kell a gyűlölettől.

Íme az átírt történelem: 1945 után a Szovjetunió rádöbben, hogy a fegyverkezésben lemaradt – így az élénk fegyverkezés közben muszáj volt békeoffenzívát indítania, nemcsak megtévesztő szándékkal, hanem főleg a nyugati társadalmak elbizonytalanítása, kormányaik gyengítése céljából. És hát valljuk be, a nyugati társadalmakat nehéz volt meggyőzni arról, hogy a béke örök szerepében tetszelgő Moszkva fenyegetést jelent számukra. Ezért tévesztettek meg olyan sok embert a béke eszméi.

És a párhuzam: Orbán is azért áll Putyin oldalán a háború lezárását sürgetve, hogy elfedje, ki a felelős a háborúért, ki az agresszor.

Na igen, miközben a világ egyre nagyobb részén válik világossá, ki a felelős a háborúért, ki az agresszor, nem hagyhatjuk, hogy még a végén a mi híveink is úgy kezdjék látni a helyzetet. Ezért minden lapszámban, minden ezt a kérdést érintő cikkben újra és újra sulykolni kell, hogy az oroszok a felelősök, és ők az agresszorok. Nyisd ki a szemed, HVG, ezt már csak ti hiszitek el!

Van a cikknek egy másik vonulata is. A „keleti” békeharcban neves alkotók, tudósok is őszintén részt vettek, velük is le kell számolni most rögtön, egyszer s mindenkorra. Például Pablo Picasso is ebből az indíttatásból festette meg híressé vált békegalambját, Frédéric Joliot-Curie atomtudós pedig szintén beszállt a mozgalomba, szovjet békedíjban részesült. De ezt most helyretesszük! Mindketten kommunisták voltak!

Kész, kinyírtuk a keleti békepolitikát, gondolja a HVG.

Most még meg kell védeni a nyugati fegyverkezést. A következő módon: az, hogy a Szovjetunió békét hirdetett, miközben gőzerővel fegyverkezett, az tiszta szemfényvesztés volt. A nyugati hatalmak viszont elretentő erőnek szánták a Szovjetunióval szemben az atomfegyvert, ezzel tudták megállítani a kommunista birodalom hódító törekvéseit!

Eszembe jut egy régi lengyel film, a *Szexmisszió*, szenzációs, mindenkinek ajánlom, ha akkoriban nem látta, és valahogy még találkozik vele. Egy atomkatasztrófa következtében a férfiak kihaltak, a nők a föld alatt építettek egy külön világot, szigorú hierarchiával. Ők is újraírták a történelmet, a háborút a férfiak okozták, a világ minden előrevivő felfedezése és alkotása nők műve. Aztán feléled az atomkatasztrófa előtt 50 évre hibernált két férfiú, és mielőtt nőkké operálnák őket, megpróbálják történelmi példákkal igazolni, hogy a férfiak is méltók az életre. Többek között Kopernikusz neve is elhangzik. A válasz nem késik: Kopernikusz nő volt!

Ez jutott most eszembe.

Szedd össze magad, HVG, mielőtt sorra szemem köpöm a szellemileg belőled táplálkozó ismerőseimet.

Az amerikai-kínai háború és mi

Wolfgang Hirn „A technológiai háború” („Der Tech-Krieg”) című könyvéről

2022. október 7-én az Egyesült Államok hadat üzent a Kínai Népköztársaságnak. E gondolatlat kezdte könyvét Wolfgang Hirn német újságíró.

Hirn ismert Magyarországon is. A *Kína, a nagy falat. Miként változtatja meg életünket Kína felemelkedése* című könyvét magyarul is kiadták. 2024-ben megjelent könyve egyelőre csak németül olvasható.

Nem klasszikus hadüzenetről volt szó, nem indultak el amerikai katonák Peking meghódítására. Más történt. Az USA bejelentette: Amerika nem ad el többet chipet Kínának, és minden erejével megakadályozza, hogy mások szállítsanak.

Biden elnök és az amerikai katonai vezetés is tudta, hogy a mai világban ez hadüzenettel ér fel, mivel chippek nélkül nem működnek sem a nukleáris rakéták, sem a mindennapos okostelefonok.

A német szerző úgy véli, hogy a Biden-adminisztráció ezzel végzetes hibát követett el. Az amerikaiak abból indultak ki, hogy mindenre képesek, az USA-ból indult el a 20. század szinte valamennyi nagy találmánya, az atombombától, a számítógépen át a chipkéig. Ráadásul Amerikában pénzből is mindig több van, mint bárhol másutt.

Az amerikaiak tévesen értékelték a kínaiakat. A szerző szerint nem a CIA rossz értékeléséről van szó, hanem az amerikaiak és általában a nyugati világ előítéleteiről Kínával kapcsolatban. Kína halad ugyan, gondolja a nyugat, de lényegében, csak azt másolja amit a nyugat kitalált.

Az amerikai vezetés tudhatta volna, hogy a 2012-ben hatalomra került Hszi Csin-ping vezetése alatt Kína óriási fordulatot hajtott végre. A politika hangsúlya már nem azon volt, hogy Kína a világ „óriási műhelye” legyen és a termékeivel hódítsa meg a világot. Kína legyen a világ kutatási és fejlesztési központja! Ez lett Hszi Csin-ping alatt a vezényszó.

Az USA azt sem ismerte fel, hogy a kínai társadalom magáévá tette a Kínai Kommunista Párt programját. A kutatás és fejlesztés óriási távlatokat nyitott. Kína lakosságának fele, 700 millió ember 40 éven aluli, akik a legfogadókészebbek a technika iránt.

Az amerikaiak rossz helyzetmegítélése természetesen nem azt jelentette, hogy Kína

azonnal visszaüt és legyőzi az USA-t. De azt mindenképpen jelentette, hogy hosszú és könnyörtelen technológiai háború indul el, és nincs arra garancia, hogy az USA nyeri meg. Sőt, kezdettől fogva úgy tűnt, hogy Kína lesz a nyertes.

A szerző könyvében részletesen áttekinti a technológiai háború valamennyi harcterét. A háború minden eddig ismert területen folyik, így a mesterséges intelligencia, a chipgyártás, a digitalizálás, a kvantumtechnológia, az energetika és közlekedés, a biotechnológia, az űrkutatás, a tehetséggondozás, a hadiipar, az iparpolitika terén. És ki tudja, milyen új frontokat nyit még a fejlődés.

Nehéz ellenállni a kísértésnek, hogy felidézzük Wolfgang Hirn „harcis jelentéseinek” minden izgalmas részletét, de egy könyvrecenzió ehhez nem ad elég teret. Másrészt sok mindenről eddig is tudtunk, bár az egyberendezett tények megdöbbentő képet adnak erről a háborúról. Néhány kérdésnél azonban érdemes mindenképpen elidőzni.

Maradjunk mindjárt a chipéknél, melyek exporttíralma kirobbantotta a technológiai háborút. Az USA 2022 óta négyoldalú megállapodást kötött Japánnal, Dél-Koreával és Tajvannal a chipgyártás és export ellenőrzéséről. A cél világos: Kína ne juthasson chipkehez! Kína korábban a chippek 80 százalékát importálta. A világban a chippek zömét két cég, a dél-koreai Samsung és a tajvani TSMC gyártja.

A szerző szerint Kínának két lehetősége maradt. Egyrészt, beindítani a saját chipgyártást, kerül, amibe kerül. Másrészt, kihasználni azt a helyzetet, hogy Kína termeli a chiphez szükséges ritka fémek többségét, a gallium 86 százalékát, a germánium 66 százalékát, a grafitról nem is beszélve. Azaz az ő kezükben is van kártya. A kínaiak mindkettővel éltek, így az USA nem tudta chip-háborút megnyerni.

A technológiai háború több más területén eközben Kína szinte behozhatatlan előnyre tett szert. A mesterséges intelligencia terén Kína az olyan specializálódott óriásvállalatokkal ér el sikereket, mint a Huawei vagy a Xiaomi.

A digitalizálást és ezzel együtt az internet világát amerikai és kínai cégek uralják, és a háború óriási erővel folyik. Kína tiltja az amerikai alkalmazásokat, mint a Google vagy a Facebook. Amerika nem engedi a TikTok-ot és más kínai alkalmazásokat. A háború következményét, a ketté váló világ tényét az okostelefont használó átlagember is érzi. Az amerikai iPhone alkalmazásai használhatatlanok Kínában. A Huawei-alkalmazások zöme sem az EU-ban, sem az USA-ban nem működik. Úgyhogy, legjobb két telefont venni!

Az USA azt hitte, hogy Kína meghal a Google és a Facebook nélkül. A kereső programok terén ma már a kínai Baidu több, mint tökéletes. A Facebook helyébe lépett a kínai fejlesztésű WeChat. Aki Kínában számít valamit, az rajta van a WeChat-en.

Kína a fizetési technológiák terén lényegében kihagyta a hitelkártyákat. Az emberek többsége digitálisan fizet vagy a WeChatPay, vagy az Alipay rendszerén keresztül. Döntés született a digitális jüan bevezetéséről, ami gyakorlatilag megszünteti a készpénzt. Mindez azt is jelenti, hogy ha egy amerikai ma fizetni akar Kínában, nincs könnyű helyzetben. Senki sem rohan beváltani a dollárját, a hitelkártyáik se nagyon kellenek. Alkalmazkodj Kínához, ha élni akarsz!

A technológiai háború összetett területét jelenti a kommunikációs technika. A most széleskörben használt negyedik generációs (4G) technikát az amerikaiak találták ki, de az 5G már kínai. A Huawei egyebek között ezért akarták megfojtani. Az 5G-vel már robottaxik járnak kínai városokban, de a 6G már egész „okosvárosok” előtt nyitja meg az utat. A 6G is kínai.

Az internetes jelek továbbítása azonban vezetékeken keresztül történik. Az óriási kábeleket a tengerek fenekén helyezik el. Jelenleg 1,3 millió kilométernyi kábel fekszik a tengerek mélyén. Az internetharc így terjed ki a tengerekért vívott küzdelemre. Így válik érthetővé a Dél-kínai-tenger körüli vita. Kína ezt saját területének tekinti, az USA viszont be akar törni ide.

De hagyjuk most a technikai fejlesztéseket, de a könyvben feltétlenül olvassák el őket, mert nagyon izgalmasak!

Nézzük azt, ami a technikai fejlesztések mögött áll, az embert, a tehetségeket! „A nemzet erejéért folytatott harc a tehetségekért vívott küzdelmet is jelenti. A legjobb tehetségeket magunkhoz kötjük, és óriási előnyre teszünk szert” – idézi a szerző Hszi Csin-ping kínai elnököt.

A kínai tanuló nemzet. Jelenleg 40 millió diák tanul 2800 egyetemen. A világ 100 legjobb egyeteméből 38 amerikai, de már ott van 10 kínai is.

A kínai ember szívesen tanul külföldön. Kína történelmi vezetői közül Szun Jat-szen Japánban szerzett diplomát, Csou En-laj, sőt Teng Hsziao-ping is Franciaországban tanult.

A kínai vezetés ma óriási sújt helyez arra, hogy diákjai minőségi tudásra tegyenek szert külföldön. Az USA-ban 370 ezer kínai diák tanul, és az amerikai tanárok szerint „ők a legszorgalmasabb és legtehetségesebb diákok.” Kevesen tudják, de igaz, hogy még Belaruszban is tanul közel 10 ezer kínai diák.

A kínai diákok korábban szívesen maradtak Amerikában vagy az EU-ban, de zömük ma hazatér Kínába a tanulmányai után. Wolfgang Hirn szerint ennek több oka van. A kínai diákokban él a hazaszeretett érzése.

A kínai kormány a magasan képzett szakembereknek ugyanakkora fizetést biztosít Kínában, mint amennyit kapnának az USA-ban. És még valami: Amerika mára olyan Kína-ellenes légkört teremtett, hogy a fiatalok félnek ott maradni.

De menjünk tovább! A könyv szerzője a technológiai háború fontos harcterének tekinti az iparpolitikát. És joggal!

A szerző kimondja: „A neoliberalis korszaknak, amelyet még az 1970-es években Margaret Thatcher és Ronald Reagan kezdtek, vége!” A 2007-es amerikai pénzügyi válság megmutatta, hogy nem szabad mindent a piacra bízni. A tőkésállamnak fontos szerepe van a tőkés piaci folyamatok befolyásolásában.

Ezt a folyamatot látjuk számos országban, így Magyarországon is. A szerző szerint ugyanerről, vagyis „államkapitalista” módszerek alkalmazásáról van szó Kínában is. Kifejti, hogy Kínában vannak állami és magán tulajdonú vállalatok. Az állam tulajdonába van a pénzügyi szektor (Bank of China és sok más bank), a hírközlés (China Mobile, China Telecom). A legnagyobb légitársaságok (Air China, China Eastern, China Southern) szintén állami cégek. És persze az állam kezében van a vasút, a hadiipar és az energia szektor is.

A magáncégek vezetnek a gazdaság minden más ágazatában. Így ők adják a GDP 60 százalékát, de a gazdaság stratégiai irányait nem ők, hanem a kínai állam határozza meg.

A szerző az oktatási rendszer és az iparpolitika elemzésénél eljut a legfontosabb kérdéshez. Pedzegeti, de nem mondja ki, hogy Kínában egy más társadalmi rendszer, a kínai sajátosságú szocializmus van. Nem mondja ki, hogy a technológiai háborúban elért kínai sikereket nem a kapitalizmus másolása teszi lehetővé, hanem a kínai rendszer szocialista jellege.

Miért fontos, hogy a stratégiai ágazatok állami kézben vannak? Azért, mert a kínai állam így érvényesíteni tudja az egész kínai társadalom közös érdekeit. A tőkés nyugaton a magán tőke, a monopóliumok, a transznacionális vállalatok érdekei határozzák meg a politikát.

Miért lehetnek állami tulajdonban a stratégiai vállalatok? Azért, mert a politikai hatalom a népé és a Kínai Kommunista Párt (KKP) érvényesíti ezt a hatalmat. Nyugaton a tőkésállam a tőke érdekeit védi.

Miért tudja Kína gyorsan és hatékonyan erőforrásait a technológiai háború egy-egy kérdésére összpontosítani? Azért, mert a KKP vezető szerepével összefogja a gazdasági, katonai és egyéb szempontokat, olyan intézmények működnek, amelyek képesek egy-egy célnak alárendelni minden intézményt. A covid vagy a mostani ukrajnai háború is megmutatta, hogy a tőkés rendszerek erre nem, vagy csak kivételesen képesek.

Miért képes Kína nyugati szintű fizetést adni a külföldről hazatérő diákjainak? Azért, mert a szocialista állam a vállalatok által megtermelt értéktöbbletet elvonja és a legfontosabb társadalmi célokra fordítja. A tőkés világban az értéktöbblet a tőke érdekeit szolgálja.

Kína sikerei mögött természetesen ott van az is, hogy bölcsen védik és alkalmazzák a kínai civilizáció, a kínai gondolkodás sok évezredes értékeit. Szerepe van annak, hogy képesek átvenni a nyugati tőkés megoldásokat. De hasonlóra a maga módján képes volt Japán is, Szingapúr is, mások is.

A kínai sajátosságú szocializmus azt teszi lehetővé, hogy a társadalom erőforrásait a legfontosabb közös célokra fordítsák, és e közben felszámolják a szegénységét, és minden kínai számára a korábbinál jobb életet és biztos, kiszámítható jövőt biztosítsanak.

Itt jutunk el a következő kérdéshez, amiről a szerző végképp hallgat. Utal arra, hogy a Szovjetunió és Amerika között is folyt technológiai háború, és sok területen a Szovjetunió képes volt behozni, sőt leelőzni az USA-t. Az első Szputnyik fellövése 1957-ben pánikot idézett elő Amerikában, mert ez azt jelentette, hogy a szovjet rakétákkal már el lehet érni Amerikát.

A Szovjetunió és az európai szocialista országok jelentős sikereket értek el a gazdaságban, a tudományban, de tény, hogy az akkori európai szocializmus mögött álló gazdasági bázis kisebb és gyengébb volt, mint a tőkés országok gazdasági háttere. Ez korlátozta a szocializmus lehetőségeit.

Más a helyzet ma. A kínai sajátosságú szocializmus mögött a világ második legnagyobb gazdasága áll. Olyan óriási erő, amely nem csak képes állni a versenyt a tőkés nyugattal, hanem egyre inkább maga határozza meg a fejlődés irányait, a jövőt. Ez a tény a szocializmus jövője szempontjából olyan új helyzetet teremt, amelynek távlatait csak most kezdjük felismerni.

A szerző az amerikai-kínai technológiai háborúval foglalkozik, és világosan kimondja: az Európai Unió a legtöbb területen már csak külső szemlélő, és az EU lemarad mind az USA-val, mind Kínával szemben.

De miért? Azért, mert az EU rendszere bürokratikus? Azért, mert az európai jólét lustává tette az európaiakat? Azért, mert az EU országok nem képesek összehangolni a tőkés érdeket még olyan fontos területen sem, mint az egészségügy, az űrkutatás, vagy a hadiipar?

Mindegyik tényezőnek van szerepe. De a döntő az, hogy az európai társadalmi rendszer megérett a változásra. Az a tény, hogy minden a magántőke kezében van, az EU és a többi európai intézmény a magántőke érdekeit fejezik ki, akadályozza a termelőerők fejlődését. Az európai gazdaság, a versenyképesség zuhanása csökkentette az európai tőkés rendszer mögött álló gazdasági erőt. Egyre szélesebb tömegek élnek rosszul, és látványosan megingott a középosztályok helyzete.

A tőke szellemileg kiherélte az európai társadalmakat. Nincsenek nagy eszmék, az emberek elvesztették hitüket, elvesztek a szellemi és erkölcsi mozgatóerők. Más szóval, azok a tényezők, amelyek a kínai sajátosságú szocializmusnak életerőt adnak.

Az európai tőke kísérletei a kapitalizmus megmentésére egyelőre nem sok sikerrel jártak. Sem az európai egyesült államok koncepciójáról, sem a nemzeti kapitalizmusok fejlesztéséről nem mondható el, hogy megvan az üdvözítő megoldás. A tény egyelőre a gazdasági válság és a háború.

Az európai parlamenti választások azt jelezték, hogy sokan a radikális, nemzeti jobboldali erőktől várják a megoldást. A kapitalizmust, a tőke, a pénz uralmát azonban ők sem váltják le, a kapitalizmus marad, legfeljebb másként.

A termelőerők, a gazdaság, a tudomány fejlődése előtt azonban csak olyan rendszer nyitná meg az utat, amely az osztálytársadalmi érdekeket, az emberek érdekeit képes érvényesíteni és jobb életet adni minden európainak.

A kínai sajátosságú szocializmus példája, Kína sikerei az amerikai-kínai technológiai háborúban ehhez a harkoz adnak lelkesítést és útmutatást.

Vietnám – tovább a szocializmus útján

Tô Lâm lett a Vietnami Kommunista Párt Központi Bizottságának új főtitkára

A Vietnámi Kommunista Párt (VKP) pártértekezletének döntése alapján a Tô Lâm, a Vietnámi Szocialista Köztársaság elnöke lett a Vietnámi Kommunista Párt Központi Bizottságának új főtitkára.

A párt új vezetője 1957-ben született. 1981-től a VKP tagja. Hosszú éveken át szolgálta a vietnámi belügyminisztériumban, a vietnámi biztonsági erők tábornoka. 2024-ben választották köztársasági elnöknek.

A VKP lapjában, a Nhan Dan-ban (Party chief charts course for strong Party, prosperous Vietnam | Nhan Dan Online) megjelent írásában értékelte Vietnám helyzetét és vázolta a feladatokat.

A Vietnámi Kommunista Párt új vezetője a legfontosabb célként azt jelölte meg, hogy Vietnám váljon a nemzeti felvirágzás, a demokrácia és a civilizáció országává. Sikra szállt a vietnami nemzeti érdekek, a szuverénitás védelméért.

Hangsúlyozta, hogy a Vietnámi Kommunista Párt megalakítása a vietnámi nemzet négyezer éves történelmének fontos állomása volt. A párt korábbi vezetői Hồ Chí Minh-től kezdve a közel múltban elhunyt Nguyễn Phú Trọng-ig sokat tettek Vietnám korszerűsítéséért és erősítéséért. A vietnámi nép legyőzte a francia gyarmatosítókat, az amerikai agresszorokat, és megteremtette Vietnám egységét.

A vietnámi kommunisták vezetésével sikerült megteremteni a társadalom egységét és megvédeni és korszerűsíteni a vietnámi szocializmust. A párt 13. kongresszusa kijelölte az ország fejlődésének fő irányait 2030-ig. A 21. század második felére Vietnám fejlett szocialista orientált ország lesz.

A párt céljai helyesek, de szembe kell nézni a világ változásaival. Új világrend jön létre. A béke, az együttműködés és a fejlődés meghatározó tendencia marad ugyan, de erősödni fog a nagyhatalmak közötti küzdelem. Ez a harc kiterjed Délkelet-Ázsiára is.

A vietnámi párt új főtitkára kiemelte: az ellenséges erők sohasem adták fel azt a szándékukat, hogy megdöntsék a Vietnámi Kommunista Párt vezetését és Vietnámot letérítsék a szocializmus útjáról. A nyugat a „békés evolúció” teóriáját akarja

elfogadtatni a vietnámi néppel. El akarják hitetni, hogy a „vietnámi nép önfejlődés útján” képes leváltani a kommunista vezetést és a „szabad világ részévé” tenni Vietnámot. A nyugat alá akarja ásni a vietnámi társadalom egységét. Kihaszználják a modern hírközlés minden módszerét, a közösségi platformokat.

Erősítenünk kell a nép önbizalmát, hitét a szocializmusban, a függetlenségben – emelte ki a főtitkár. Hűnek kell maradnunk a marxizmus-leninizmus eszméjéhez, Hồ Chí Minh gondolataihoz. A gazdasági és társadalmi fejlődésnek kell középpontban lennie. Erősíteni kell a párt egységét és harci erejét. A pártnak kell kifejeznie a nép, a társadalom kollektív bölcsességét és hitét.

Meg kell őrizni a párt vezető szerepét és egyúttal biztosítani a jogállam gyakorlatát.

Vietnám folytatja külpolitikáját, amely a függetlenség, az önrendelkezés, a sokoldalú és diverzifikált külkapcsolatok elvére épül.

Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke levélben köszöntötte a VKP új vezetőjét. Kifejtette, hogy a Munkáspárt egyetért a VKP felfogásával a szocializmus építéséről. A szocializmus akkor sikeres, ha a marxizmus-leninizmus eszméivel összhangban van, de megfelel a kor és a nemzeti sajátosságok követelményeinek. A Munkáspárt a jövőben is fejleszteni kívánja együttműködést a VKP-val.

Augusztus 20-án az emberek között

Augusztus 20-án a Munkáspárt mindig az utcán, az emberek között van. Tereken, piacokon, bevásárlóközpontok előtt köszöntjük az államalapítás ünnepét. Emlékezünk első királyunkra, megszegjük az új kenyeret, köszönet mondunk azoknak, akik megtermelik kenyerünket. Válogatásunkkal az elmúlt évek sikeres augusztus 20-i ünnepeit idézzük fel.

2016

2017

2018

2019

2020

2021

2022

2023